

Başaklarda Saklıdır Sevdam

– YuReKiKLiMi · 24 Ocak 2010

Yalın ayak koştuğum yollarda,
Parmaklarıma taşlar sıkışır,
Benim de sevda türkülerim yankılanırdı,
Soğuk yamaçlarda...

Gaz lambasına teslim gecelerde,
Uzun mektuplarım;
Sabahın ayazına inat, kızaklarda taşıdığım,
Sevdalarım üşürdü...

Benim de bekleyenime heyecanlarım,
Mendili koynumda uykusuz düşlerim,
Rüyasına hasret döktüğüm heyecanlarım olurdu...

Kim demiş özlemlerim olmaz diye,
Başak boylarına teslimdim aylarca da bilmezlerdi...
Dualarım olurdu günlerce,
Ağlardım, buğday başakları başlarını öne eğsinler diye...

Sevdiğime kavuşmak için,
Her sabah su taşırdım oluklarına da,
Anlamazdı kimse...

Çamura gömülse de dizlerim nöbetini tutarken,
Ak güvercinlerim kanatlıydı yüreğimde...

Kim demiş ? sevmenin kolay olduğunu,
Kim demiş ? çilesi olmayan aşkın meyvesi tatlıdır diye...

Buğday başaklarında saklıdır benim sevdam,
Korkuluğu olurdum bostanlarında,
Çobanı bozkırlarında...

Yüreğim ki benden büyük,
Dünyalık düşlerimdir misketten küçük...

Tezek alevinde ısınırken üşüyen bedenim,
İki satırını okuyunca mektubunun,
Ateşine düşer, çıplak ayak gezerdim buzlu karlarda...

Bizde sevdaya ağlanır,
Hasrete ağıtlar akardı içimize doğru da,
Kimsecikler duymazdı...

İklim yeşile çalmaya yüz tutunca,
Sancılar biter, başaklarla boy ölçüşmeye koşardık...

Gün gelir çobanı olurdu kavalımla,
Gün gelir otunu temizlerdim çapayla,
Buğday başaklarında saklıdır benim sevdam...

Bülent KAYA